Judecătoria Soroca
sediul Florești

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

în cauza penală de învinuire a lui SÎRBU Veaceslav *****de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal

Dosarul nr. 1-176/2026
PIGD: 1-26138776-46-1-30102026

Violența în familie. Acțiuni violente soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

orașul Florești
16 noiembrie 2026

Judecătoria Soroca, sediul Florești
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Daniela DEVDER
grefier Ana- Maria COBÎLAȘ

cu participarea:
acuzatorului de stat Sergiu NAZARENCO
apărătorului Adriana POPESCU
inculpatului Veaceslav SÎRBU
părții vătămate *****
Ludmila MOGÎLDEA-
apărătorului părții vătămate BURACICOVSCHI

Examinând în ședință publică, în limba de stat, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art. 364[1] Cod de procedură penală, cauza penală privind învinuirea lui

SÎRBU Veaceslav **,*** născut la *****, originar din raionul Florești, domiciliat în satul ***** cetățean al Republicii Moldova, cu studii medii, neangajat oficial în câmpul muncii, aflat în relații de concubinaj și fără persoane la întreținere, anterior judecat:

- *Prin sentința Judecătoriei Floreşti, din 5 mai 1992, inculpatul a fost condamnat pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 119 alin. 3) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 ruble. (Copia sentinței anexată cauzei.)*

- *Prin sentința Judecătoriei Floreşti, din 10 august 1994, inculpatul a fost condamnat pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 119 alin. 3) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1980 lei. (Copia sentinței anexată cauzei.)*

- *Prin sentința Judecătoriei Floreşti, din 6 aprilie 1998, inculpatul a fost condamnat pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 119 alin. 3) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2 160 lei. (Copia sentinței anexată cauzei.)*

- *Prin sentința Judecătoriei Floreşti, din 7 aprilie 2000, inculpatul a fost condamnat pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 119 Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1080 lei. (Copia sentinței anexată cauzei.)*

- *Prin sentința Judecătoriei Florești, din 1 decembrie 2006, inculpatul a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. 1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității. (Copia sentinței anexată cauzei.)*

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal.

DATE PRIVIND SESIZAREA INSTANȚEI ȘI PROCEDURA DE JUDECATĂ

- Prin rechizitoriul din 30 octombrie 2026, întocmit de procurorul Sergiu NAZARENCO din cadrul Procuraturii Soroca, oficiul Florești, cauza penală nr. 2026380244 privind învinuirea lui SÎRBU Veaceslav *****de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal a fost remisă spre examinare Judecătoriei Soroca, sediul Florești, fiind înregistrată la 2 noiembrie 2026. *Sentința integrală a fost pronunțată la 16 noiembrie 2026.*
- Anterior începerii cercetării judecătorești, inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, recunoscând integral faptele imputate și acceptând probele administrate în faza urmăririi penale. Verificând întrunirea condițiilor legale, instanța a admis cererea prin încheiere și a dispus examinarea cauzei în baza probatoriului administrat la urmărirea penală.

A C O N S T A T A T:

FAPTA REȚINUTĂ ÎN SARCINA INCULPATULUI

La 08 octombrie 2026, aproximativ la ora 11:00 min., SÎRBU Veaceslav *****, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor, fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflându-se la domiciliu, amplasat în *****, ca urmare a unui conflict cu concubina sa *****, care conform prevederilor art. 1331 Cod penal este membru de familie, intenționat și demonstrativ a deteriorat o masă și două sticle din geamuri, după care s-a apropiat de ***** și a început a o îmbrânci și a aplica mai multe lovituri cu pumnii peste corp. În continuare, *****, încercând să scape de acțiunile violente ale lui Sîrbu Veaceslav *****, a fugit în drum, unde Sîrbu Veaceslav *****a ajuns-o și a luat o piatră de pe jos și a aplicat o lovitură cu piatra în regiunea capului părții vătămate *****.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. ***** din *****, la examinarea medico-legală a documentelor medicale pe numele la cet. *****, s-au constatat: edem a țesuturilor moi postraumatic și plăgi contuze în regiunea parentală a capului și în regiunea piciorului drept, care au fost produse în rezultatul acțiunilor traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, care are o durată de peste 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Astfel, în urma aprecierii în ansamblu și în coroborare a probatoriului administrat în cauză, instanța de judecată constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că vinovăția

inculpatului SÎRBU Veaceslav *****a fost demonstrată, iar acțiunile acestuia întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal – Violența în familie adică „*Acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății”.*

POZIȚIA PARTICIPANȚILOR LA PROCES

Acuzatorul de stat, în cadrul dezbaterilor judiciare, a solicitat recunoașterea vinovăției inculpatului SÎRBU Veaceslav *****de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal, şi în baza acestei Legi, in coroborare cu prevederile art. 80' alin. (1) Cod penal, a-i stabili pedeapsa sub formă de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, a suspenda condiț*****at executarea pedepsei cu închisoarea pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea inculpatului să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta, să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile, să urmeze un tratament în caz de alcoolism, să participe la programe probaţionale, în temeiul art. 90 alin. (6) lit. a), b), d), g) Cod penal. A încasa din contul inculpatului Sîrbu Veaceslav *****în beneficiul statului mijloace băneşti în sumă totală de 428 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de constatare nr. *****din ***** în sumă de 128 lei, şi a raportului de expertiză judiciară nr. ***** din ***** în sumă de 320 lei.

Apărătorul părții vătămate a pledat pentru aplicarea unei pedepse mai blânde.

Partea vătămată a solicitat instanței de judecată aplicarea unei pedepse mai blânde. Fiind audiată, sub jurământ, în cadrul ședinței de judecată ultima a declarat că careva pretenții de ordin material în privința inculpatului nu are, dorește să mențină relațiile familiale în continuare cu inculpatul indicând că acesta îi oferă ajutor în legătură cu fiul său. La fel a comunicat că anterior a mai fost lovită dar nu atât de grav.

Apărătorul inculpatului a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. În susținerea cererii, acesta a invocat căința sinceră a inculpatului și recunoașterea integrală a vinovăției.

Inculpatul SÎRBU Veaceslav *****a arătat în ședința de judecată că regretă fapta comisă și că se căiește sincer pentru cele întâmplate solicitând instanței de judecată aplicarea unei pedepse cât mai blânde. Aceste declarații se coroborează, sub aspectul asumării conduitei, cu poziția de recunoaștere a faptei exprimată în faza urmăririi penale (f.d.81) și cu opțiunea sa pentru examinarea cauzei potrivit art. 364[1] Cod de procedură penală.

CADRUL NORMATIV RELEVANT

Articolul 14 Cod penal

„consacră noțiunea de infracțiune, iar art. 17 Cod penal reglementează fapta comisă cu intenție. Potrivit art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, constituie violență în familie acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei împotriva altui membru al familiei și manifestată prin maltratare ori alte acțiuni violente soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Pentru această modalitate normativă, legea prevede pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau a închisorii de până la patru ani.”

Articolul 133¹ Cod penal

„include în categoria membrilor familiei persoanele aflate în relații asemănătoare celor dintre soți, inclusiv cele aflate în concubinaj. Calitatea specială a subiectului infracțiunii se apreciază în funcție de raportul familial concret și nu este condiționată de încheierea unei căsătorii.”

Potrivit art. 93, 100 și 101 Cod de procedură penală

„probele se apreciază prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar concluzia asupra vinovăției trebuie să rezulte din coroborarea lor. Articolele 384, 389 și 394 Cod de procedură penală impun pronunțarea unei sentințe legale, întemeiate și motivate, inclusiv justificarea expresă a categoriei de pedeapsă, a limitelor acesteia și a eventualei suspendări a executării.”

În cazul judecății desfășurate potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, art. 80¹ alin. (1) Cod penal

„conferă inculpatului beneficiul reducerii cu o pătrime a limitelor de pedeapsă pentru categoriile de sancțiuni prevăzute de norma de incriminare. Reducerea constituie efectul legal al procedurii simplificate și se aplică distinct de eventualele circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal.”

În conformitate cu art. 61 și 75 Cod penal

„pedeapsa urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Atunci când legea instituie sancțiuni alternative, art. 75 alin. (2) impune justificarea caracterului excepțional al închisorii și demonstrarea faptului că o pedeapsă mai blândă nu ar fi suficientă. Articolul 77 alin. (1) lit. j) Cod penal permite reținerea ca circumstanță agravantă a săvârșirii faptei în stare

de ebrietate provocată de consumul alcoolului, instanța fiind în drept să nu o considere agravantă în funcție de caracterul infracțiunii."

Articolul 90 Cod penal

„permite suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea stabilite pentru o infracțiune intenționată dacă aceasta nu depășește cinci ani și dacă instanța constată, pe baza unei motivări individualizate, că executarea efectivă nu este rațională. Perioada de probațiune este cuprinsă, ca regulă, între un an și trei ani. Legea permite obligații de supraveghere și de participare la programe probaționale, iar soluția de suspendare nu poate fi aplicată automat."

ANALIZA INDIVIDUALĂ ȘI COROBORATĂ A PROBELOR

În vederea stabilirii circumstanțelor de fapt și a verificării temeiniciei învinuirii, instanța de judecată a supus unei analize individuale și coroborate probele administrate în faza urmăririi penale, acceptate de inculpat în condițiile art. 364[1] Cod de procedură penală. Apreciind pertinența, concludența, utilitatea și veridicitatea acestora, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, instanța reține următoarele mijloace de probă care fundamentează concluziile asupra circumstanțelor cauzei și vinovăției inculpatului.

- ***Declarațiile părții vătămate*** *****, care a comunicat că locuiește în satul ***** în gospodăria proprie de mai mult timp, iar cet. Sîrbu Veaceslav din sat. ***** este concubinul ei care au locuit împreună în relații de concubinaj aproximativ 30 de ani. La data de 08 octombrie 2026, în jurul orei 11:00, aflându-se la domiciliul său și ocupându-se cu treburile casei, concubinul Sîrbu Veaceslav s-a întors acasă de la rude din satul *****, în stare de ebrietate alcoolică. Văzând aceasta, i-a făcut observație și l-a întrebat de ce a consumat băuturi alcoolice, rugându-l ca să intre în casă și să se culce. La care ultimul a început ca să se exprime cu diferite cuvinte necenzurate în adresa ei, apoi a răsturnat masa din casă și a deteriorat-o complet, după care a ieșit afară și de pe culmea din ogradă a dat hainele jos la pământ care erau la uscat și le-a călca cu picioarele, apoi a deteriorat două sticle de la două geamuri ale casei de locuit. După aceasta, concubinul Sîrbu Veaceslav, s-a apropiat de ea și a început ca să o îmbrâncească și să o lovească cu pumnii peste corp, însă ea a încercat ca să se apere și, într-un moment dat, ea s-a eliberat din mâinile lui și a fugit în drum. El a fugit după ea, ajungând-o din urmă și, luând o piatră de jos, i-a aplicat o lovitură cu acea piatră în regiunea capului, provocându-i dureri fizice și leziuni corporale. Văzând că are hemoragie la cap, Sîrbu Veaceslav s-a speriat, apoi s-a liniștit și a intrat în casa de locuit. Partea vătămată a mai menționat faptul că concubinul Sîrbu Veaceslav, anterior a mai aplicat forța fizică asupra ei, permanent face abuz de băuturi alcoolice și scandal în familie. În urma deteriorării bunurilor și a leziunilor corporale provocate, i-a fost pricinuită o daună materială și fizică în sumă totală de 3000 (trei mii) lei *(f.d.40);*

- Informația telefonică 112 din *****, potrivit căreia la data de *****, cet. ***** a.n. *****, loc. *****, a fost agresată de către concubin Sîrbu Veaceslav a.n. ***** *(f.d.6);*

- ***Proces-verbal de cercetare la fața locului din ***** și fototabel***, potrivit căruia a fost supus cercetării gospodăria cet. ***** situată în ***** *(f.d.7-12);*

- ***Ordin de restricție de urgență nr. ***** din ********, emis în privința lui Sîrbu Veaceslav *****, fiindu-i impuse obligațiile de a părăsi domiciliului din *****, de a avea orice contact cu *****, etc. *(f.d.17);*

- Proces-verbal nr. 60 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din *****, potrivit concluziei căruia Sîrbu Veaceslav *****se afla în stare de ebrietate alcoolică *(f.d.22-23);*

- Raport de constatare nr. *****din *****, potrivit căruia la examinarea medico-legală a persoanei pe numele cet. *****, anul nașterii *****, s-au constatat: edem a țesuturilor moi postraumatic și plăgi contuze în regiunea parentală a capului și în regiunea piciorului drept, care au fost produse în rezultatul acțiunilor traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, care are o durată de peste 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară *(f.d.25-26);*

- Raport de expertiză judiciară nr. ** din*** *****, potrivit căruia la examinarea medico-legală a documentelor medicale pe numele la cet. *****, s-au constatat: edem a țesuturilor moi postraumatic și plăgi contuze în regiunea parentală a capului și în regiunea piciorului drept, care au fost produse în rezultatul acțiunilor traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, care are o durată de peste 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile și, în conformitate cu acest criteriu, se califică ca vătămare corporală ușoară. Luînd în considerație localizarea anatomică și caracterul morfologic al leziunilor corporale constatate la cet. *****, cât și lipsa altor leziuni corporale pe suprafețele proeminente ale corpului, producerea acestora ca rezultat al căderii libere de la înălțimea corpului sau precipitării, cu lovirea de anumite obiecte dure contondente - se exclude *(f.d.31-32);*

– Declarațiile inculpatului SÎRBU Veaceslav *****date la faza urmăririi penale (f.d.81), coroborate cu recunoașterea integrală a săvârșirii faptelor indicate în rechizitoriu, exprimată de acesta în ședința de judecată în cadrul procedurii reglementate de art. 364[1] Cod de procedură penală. Declarația de recunoaștere este apreciată împreună cu celelalte probe și nu dobândește, prin ea însăși, forță probantă prestabilită.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, sub jurământ, ultimul a declarat că la data de 8 octombrie 2026, se afla la domiciliul său, în s. *****, care aparține cu drept de proprietate părții vătămate *****. La un moment dat între el și concubina sa s-a iscat un conflict iar ca urmare a deteriorat o masă și două geamuri. ***** a plecat în drum iar el a ajuns-o din urmă și a lovit-o cu o piatră în cap, susținând că nu își amintește dacă a lovit-

o cu pumnii. De cele comise invocă că îi pare rău iar cu partea vătămată s-a împăcat și locuiesc împreună.

*Analizate împreună, declarațiile victimei, sesizarea imediată a autorităților, actele întocmite la locul incidentului, examinarea stării de ebrietate, constatările medico-legale și recunoașterea faptelor de către inculpat formează un ansamblu suficient, coerent și concordant. Instanța nu identifică o explicație alternativă plauzibilă, susținută de probe, pentru leziunile dovedite. Din acest ansamblu rezultă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, săvârșirea de către SÎRBU Veaceslav *****a faptei de violență în familie deduse judecății.*

ÎNCADRAREA JURIDICĂ ȘI FORMA VINOVĂȚIEI

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal îl constituie relațiile sociale privind siguranța, integritatea corporală și sănătatea persoanei în contextul raporturilor de familie. Protecția penală nu încetează atunci când victima și agresorul au o relație afectivă, locuiesc împreună ori doresc continuarea relației. Dimpotrivă, raportul de familie reprezintă tocmai particularitatea care determină aplicarea incriminării speciale.

Subiectul activ este calificat prin calitatea de membru al familiei. În cauză, raportul de concubinaj dintre inculpat și partea vătămată rezultă din declarațiile lor, din conviețuirea de durată și din împrejurările concrete ale domiciliului comun. Aceste date satisfac condițiile art. 133[1] Cod penal, inclusiv în absența unei căsătorii înregistrate.

Latura obiectivă se exprimă printr-o conduită violentă compusă din împingerea și lovirea victimei, urmate de urmărirea acesteia și de aplicarea unei lovituri cu un obiect dur în zona capului. Prin particularitățile sale, această ultimă acțiune a creat un risc evident pentru integritatea corporală. Rezultatul material cerut de norma penală este reprezentat de vătămarea ușoară stabilită medico-legal. Legătura de cauzalitate decurge din compatibilitatea dintre actul de agresiune, succesiunea temporală a evenimentelor și mecanismul lezional descris în rapoartele medico-legale.

Sub aspect subiectiv, inculpatul a acționat cu intenție. Alegerea de a urmări victima după ce aceasta a fugit și de a aplica o lovitură cu piatra în regiunea capului dovedește caracterul conștient și voluntar al actului violent. Starea de ebrietate și conflictul verbal anterior nu transformă fapta în accident și nu justifică aplicarea forței. Pentru stabilirea vinovăției în cadrul acuzației deduse judecății, instanța nu este obligată să rețină un scop de a produce leziuni mai grave decât cele efectiv survenite și dovedite.

Deteriorarea bunurilor din gospodărie constituie un element relevant pentru descrierea contextului de intimidare și escaladare a conflictului, fără ca instanța să pronunțe o soluție de condamnare pentru o infracțiune distinctă împotriva patrimoniului care nu a fost dedusă judecății. În limitele art. 325 Cod de procedură penală, faptele astfel

constatate întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

STANDARDELE CONVENȚIONALE ȘI RELEVANȚA PRACTICII JUDICIARE

Instanța are în vedere obligațiile pozitive care decurg din art. 3 și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În cauza Eremia și alții împotriva Republicii Moldova, hotărârea din 28 mai 2013, cererea nr. 3564/11, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat necesitatea unei reacții reale și efective a autorităților la actele de violență domestică și la riscul repetării lor. În cauza Mudric împotriva Republicii Moldova, hotărârea din 16 iulie 2013, cererea nr. 74839/10, Curtea a evidențiat obligația statului de a aplica în practică mecanismele de protecție și de răspundere, nu doar de a le consacra formal în legislație.

Jurisprudența menționată nu impune, pentru fiecare caz de violență în familie, aplicarea obligatorie a unei pedepse cu executare efectivă. Ea reclamă însă ca soluția judiciară să nu minimalizeze agresiunea, să examineze riscul de reiterare și să instituie un răspuns penal apt să protejeze efectiv victima. În consecință, dorința ***** de a continua relația și de a obține o sancțiune mai blândă este respectată ca expresie a propriei voințe, dar nu poate constitui motivul exclusiv sau determinant al individualizării pedepsei.

În privința raționamentului de individualizare, instanța se raportează și la decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 1 martie 2021, dosarul nr. 1ra-230/2021, în care s-a insistat asupra necesității motivării concrete a categoriei și modalității de executare a pedepsei, prin raportare la art. 61 și 75 Cod penal. Această orientare confirmă că aplicarea sau înlăturarea suspendării executării nu poate fi justificată exclusiv prin formule abstracte referitoare la gravitatea infracțiunii.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 8 mai 2025, dosarul nr. 1ra-936/2023, s-a reafirmat, într-un context procesual distinct, că individualizarea judiciară nu este determinată de cuantumul pedepsei solicitat de acuzator, atât timp cât sunt respectate exigențele legalității și motivării. Instanța folosește acest reper numai pentru principiul individualizării proprii a pedepsei și nu îl tratează ca pe un precedent identic sub aspectul faptelor ori al normei de incriminare.

CIRCUMSTANȚELE RELEVANTE PENTRU INDIVIDUALIZARE

Inculpatul este o persoană adultă, cu domiciliu identificabil, neangajată oficial și care nu are persoane la întreținere. Potrivit actelor de la f.d. 57 și f.d. 59, nu figurează la evidența medicului narcolog ori a medicului psihiatru. Caracteristica prezentată de autoritatea publică locală este favorabilă. Totodată, actele anexate reflectă existența unor condamnări pronunțate în anii 1992, 1994, 1998, 2000 și 2006, ultima fiind pentru o

infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității.

Simpla existență a unor condamnări vechi nu poate fi echivalată, fără verificarea regimului lor juridic actual, cu antecedente penale nestinse sau cu recidiva. În aplicarea art. 111 Cod penal, instanța distinge între informația istorică privind parcursul persoanei și eventualele efecte penale actuale ale unei condamnări. Cum materialele redate în proiectul sentinței nu documentează o constatare separată a recidivei ori existența unor antecedente penale în sens juridic la data faptei, instanța nu reține recidiva și nu acordă condamnărilor vechi valoarea unei circumstanțe agravante autonome.

Din procesul-verbal al examinării medicale nr. 60, la f.d. 22–23, rezultă că inculpatul se afla în stare de ebrietate alcoolică la momentul comiterii faptelor. Instanța reține această împrejurare în sensul art. 77 alin. (1) lit. j) Cod penal. În cazul concret, consumul de alcool a însoțit o succesiune de acte agresive, iar după retragerea victimei inculpatul a continuat conflictul prin urmărirea ei și folosirea unui obiect contondent. Aceasta justifică valorificarea împrejurării ca factor agravant, fără a considera că alcoolul, prin el însuși, dovedește existența unei dependențe medicale.

În sens favorabil, instanța reține recunoașterea faptei, acceptarea responsabilității pentru lovirea cu piatra, cooperarea procesuală, regretul exprimat și datele de caracterizare pozitivă. Aceste elemente sunt apreciate în limitele relevanței lor concrete, iar reducerea legală de o pătrime în baza art. 80¹ alin. (1) Cod penal este aplicată separat. În același timp, căința nu poate fi dedusă mecanic doar din recunoaștere, iar solicitarea victimei privind o pedeapsă blândă nu echivalează cu dispariția pericolului de reiterare a violenței.

Declarația părții vătămate privind existența unor episoade anterioare de agresiune este semnificativă pentru evaluarea prospectivă a riscului. Totuși, instanța nu consideră acele fapte nededuse judecății drept infracțiuni dovedite și nu stabilește o sancțiune suplimentară pentru ele. Valoarea acestei relatări este una limitată la analiza contextului familial și la alegerea unor obligații probaționale care să reducă riscul unui nou incident.

ALEGEREA CATEGORIEI ȘI DURATEI PEDEPSEI

Infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal este sancționată alternativ cu muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare. Aplicând art. 80¹ alin. (1) Cod penal, limita maximă a închisorii se reduce de la patru ani la trei ani. Individualizarea trebuie efectuată în cadrul acestor limite, fără ca beneficiul procedurii simplificate să anuleze obligația instanței de a justifica alegerea unei sancțiuni privative de libertate ca specie.

Examinând solicitarea apărării privind munca neremunerată în folosul comunității, instanța apreciază că, în împrejurările concrete ale cauzei, această alternativă nu ar reflecta suficient gravitatea conduitei și nu ar realiza o prevenție adecvată. Agresiunea nu

s-a limitat la o reacție izolată din interiorul locuinței. Inculpatul a continuat manifestările violente după ce victima a încercat să se îndepărteze, a urmărit-o în drum și a aplicat o lovitură cu o piatră în regiunea capului. Rezultatul a impus constatarea unor leziuni corporale și a dereglării sănătății. Această succesiune, alături de starea de ebrietate, individualizează cazul printr-un nivel de pericol care depășește simpla existență abstractă a elementelor tipice ale infracțiunii.

Instanța nu confundă severitatea intrinsecă a agresiunii cu necesitatea automată a încarcerării. Totuși, consideră că desemnarea închisorii drept categorie de pedeapsă exprimă adecvat dezaprobarea fermă a folosirii violenței asupra unui membru al familiei și stabilește un cadru sancționator suficient de disuasiv în cazul încălcării ulterioare a condițiilor de probațiune. Prin această motivare sunt satisfăcute exigențele art. 75 alin. (2) și art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală privind caracterul excepțional și justificat al alegerii închisorii.

La stabilirea duratei pedepsei, instanța valorifică faptul că leziunile au fost încadrate medico-legal drept vătămare ușoară, că inculpatul a recunoscut elementul esențial al agresiunii, a adoptat o conduită procesuală cooperantă și beneficiază de caracterizare favorabilă. Totodată, cuantumul pedepsei trebuie să reflecte urmărirea victimei și utilizarea unui obiect dur în zona capului, împrejurări ce exclud o reacție penală pur formală. În acest echilibru, pedeapsa de un an închisoare reprezintă o sancțiune suficientă și proporțională în limitele reduse ale legii, nefiind necesară durata mai mare solicitată de acuzatorul de stat.

În conformitate cu art. 72 alin. (3) Cod penal, dacă pedeapsa cu închisoarea ar urma să fie pusă efectiv în executare, categoria legală a instituției de detenție este penitenciarul de tip semiînchis, având în vedere caracterul intenționat și categoria infracțiunii.

APLICAREA ART. 90 COD PENAL ȘI GARANȚIILE PROTECȚIEI VICTIMEI

După alegerea și cuantificarea pedepsei, instanța examinează distinct modalitatea de executare. Fapta dedusă judecății este o infracțiune intenționată pentru care s-a stabilit pedeapsa de un an închisoare, iar modalitatea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal nu intră în excluderile instituite de art. 90 alin. (4) Cod penal. Prin urmare, condițiile legale de admisibilitate a suspendării sunt îndeplinite. Această constatare nu este suficientă prin sine însăși, fiind necesară o examinare reală a perspectivelor de corectare a inculpatului și a riscului pentru partea vătămată.

În favoarea executării pedepsei în comunitate pledează domiciliul cunoscut al inculpatului, participarea sa la procedurile judiciare, recunoașterea violenței exercitate, conduita de regret, absența unor date privind încercarea de a se sustrage urmăririi sau judecății și caracterizarea favorabilă. Nici situația profesională modestă și nici condamnările îndepărtate în timp nu permit, în mod automat, concluzia că persoana nu

poate fi corectată fără detenție. Totodată, instanța nu ignoră declarația victimei despre episoade anterioare de agresiune, reluarea conviețuirii și legătura dintre consumul alcoolului și conflictul violent, acestea impunând o probațiune cu obligații concrete.

Instanța consideră că prevenirea unor noi agresiuni poate fi urmărită, în prezenta cauză, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de doi ani, însoțită de supraveghere și de participarea obligatorie la programe probaționale. Perioada de doi ani depășește durata pedepsei aplicate și oferă un interval relevant pentru monitorizarea conduitei, pentru intervenția asupra comportamentului violent și pentru evaluarea respectării cerințelor legale. Aceasta nu reprezintă o măsură de indulgență întemeiată numai pe împăcarea părților, ci o formă condiționată de executare, cu consecințe juridice reale în ipoteza încălcării obligațiilor.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a), b) și g) Cod penal, inculpatul va fi obligat să se prezinte la organul de probațiune la datele stabilite, să anunțe în scris schimbarea domiciliului și deplasările ce depășesc cinci zile și să participe la programe probaționale orientate spre prevenirea comportamentului violent și asumarea responsabilității pentru consecințele agresiunii. Instituirea acestor obligații răspunde particularităților faptei și riscului relevat de materialele cauzei, iar respectarea lor poate fi verificată obiectiv.

Procurorul a solicitat și obligarea inculpatului la tratament pentru alcoolism în baza art. 90 alin. (6) lit. d) Cod penal. Din înscrisurile analizate rezultă starea de ebrietate în ziua faptei, însă nu rezultă un diagnostic de alcoolism stabilit medical, iar răspunsurile instituțiilor specializate indică neaflarea inculpatului la evidență narcologică. În aceste condiții, instanța nu poate prezuma existența unei afecțiuni și nu instituie obligația unui tratament medical în absența suportului factual corespunzător. Aceasta nu exclude abordarea consumului problematic de alcool în cadrul programelor și evaluărilor permise de regimul probațiunii.

Pentru asigurarea unei protecții efective, instanța subliniază că soluția penală nu împiedică folosirea mecanismelor legale speciale de protecție împotriva violenței în familie atunci când există temeiurile corespunzătoare. Reluarea conviețuirii nu diminuează obligațiile autorităților de a reacționa la semnalarea unor noi riscuri și nici obligația condamnatului de a se abține de la orice comportament violent. În aprecierea finală, o pedeapsă de un an închisoare, suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de doi ani, cu obligațiile menționate, realizează un echilibru între fermitatea răspunsului penal, particularitățile personale și prevenția specială.

CU PRIVIRE LA ACȚIUNEA CIVILĂ

Materialele cauzei indică faptul că, prin ordonanța organului de urmărire penală din 20 octombrie 2026, ***** a fost recunoscută în calitate de parte civilă în legătură cu pretențiile de reparare a prejudiciului material și moral în cuantum total de 3 000 lei. În condițiile art. 221 și 222 Cod de procedură penală, această recunoaștere atestă existența

unei acțiuni civile intentate în procesul penal, astfel încât instanța nu o poate ignora pe motiv că nu ar fi fost depusă o cerere distinctă în faza judecății.

În ședința de judecată, partea civilă a declarat că nu mai are pretenții materiale ori morale față de inculpat. Articolul 224 Cod de procedură penală permite retragerea acțiunii civile până la retragerea completului în camera de deliberare. Acceptarea retragerii impune încetarea procesului privind acțiunea civilă și produce efectele prevăzute de lege în privința posibilității reintroducerii aceleiași pretenții. În consecință, soluția de încetare este aplicabilă numai dacă declarația părții civile a fost confirmată în ședință ca retragere expresă, voluntară și informată, iar instanța a verificat inexistența unor împrejurări care să împiedice acceptarea acesteia.

Întrucât partea civilă a comunicat personal instanței că nu mai are pretenții materiale sau morale împotriva inculpatului, iar poziția sa privește integral obiectul acțiunii intentate la urmărirea penală, instanța o apreciază drept manifestarea voinței de retragere a acțiunii civile în sensul art. 224 Cod de procedură penală. Această declarație trebuie să fie expresă și liberă, fiind necesară explicarea efectelor procedurale ale retragerii și consemnarea manifestării de voință în procesul-verbal al ședinței. În aceste condiții, instanța acceptă retragerea și dispune încetarea procesului privind acțiunea civilă, fără ca aceasta să influențeze soluția asupra învinuirii penale.

CHELTUIELILE JUDICIARE ȘI MĂSURA PREVENTIVĂ

Din informația privind cheltuielile judiciare rezultă efectuarea raportului de constatare nr. *****din *****, în valoare de 128 lei, și a raportului de expertiză judiciară nr. ***** din **********, în valoare de 320 lei. Cele două sume însumează 448 lei. Diferența față de cifra de 428 lei menționată în pledoaria procurorului reprezintă o neconcordanță aritmetică ce nu schimbă valorile individuale ale lucrărilor, astfel cum sunt indicate în înscrisurile justificative.

În temeiul art. 227 și 229 Cod de procedură penală, instanța apreciază legătura directă dintre lucrările medico-legale și stabilirea leziunilor care constituie rezultatul prejudiciabil al infracțiunii. Ambele lucrări au fost necesare documentării gravității vătămării în cauza concretă. În lipsa unor date care să justifice exonerarea totală sau parțială în baza art. 229 alin. (3), iar după verificarea documentării efective a sumelor, instanța consideră întemeiată recuperarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în cuantum total de 448 lei în beneficiul statului.

Prin ordonanța din ***** în privința inculpatului a fost aplicată măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara pe un termen de șaizeci de zile. Articolul 178 alin. (3) Cod de procedură penală stabilește că această măsură nu poate depăși șaizeci de zile în temeiul actului de aplicare, iar prelungirea, atunci când este justificată, se dispune motivat și pentru un termen care, la rândul său, nu poate depăși șaizeci de zile. În consecință, simpla formulă privind menținerea măsurii până la rămânerea definitivă a sentinței nu este suficientă dacă ar avea ca efect depășirea nejustificată a duratei legale.

La momentul pronunțării prezentei sentințe, în raport cu datele redate în materialele cauzei, nu rezultă necesitatea înăspririi măsurii preventive. Întrucât inculpatul s-a prezentat în fața instanței și nu există informații privind eschivarea sa, măsura dispusă la ********** poate fi menținută exclusiv în limitele duratei pentru care a fost aplicată. O eventuală prelungire nu este prezumată și ar necesita o examinare separată a temeiurilor legale și o hotărâre motivată.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 61, 72, 75, 77 alin. (1) lit. j), 80[1] alin. (1), 90 alin. (1), (2) și (6), 133[1] și 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal, precum și al art. 178, 224, 227, 229, 364[1], 384, 385, 387, 389, 392–395, 397 și 439 Cod de procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E

A-l recunoaște pe SÎRBU Veaceslav *****vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal și, cu aplicarea art. 80[1] alin. (1) Cod penal, a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an. În cazul punerii efective în executare a pedepsei, aceasta urmează să fie executată într-un penitenciar de tip semiînchis, în condițiile art. 72 alin. (3) Cod penal.

În temeiul art. 90 alin. (1) și (2) Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea aplicate lui SÎRBU Veaceslav *****, stabilindu-i o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu condiția ca, în acest termen, condamnatul să nu săvârșească o nouă infracțiune și, prin respectarea obligațiilor probațiunii, să îndreptățească încrederea acordată de instanță.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a), b) și g) Cod penal, a obliga condamnatul SÎRBU Veaceslav *****să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta, să anunțe în scris și în prealabil despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește cinci zile și să participe la programele probaționale stabilite de organul competent, inclusiv programe orientate spre prevenirea violenței și asumarea responsabilității pentru conduita agresivă.

A încasa de la SÎRBU Veaceslav *****în beneficiul statului suma de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei cu titlu de cheltuieli judiciare aferente raportului de constatare nr. *****din ***** și raportului de expertiză judiciară nr. ***** din **********.

Măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara, aplicată prin ordonanța din ***** se menține în limitele termenului de șaizeci de zile stabilit prin actul inițial, fără prelungirea automată a duratei acesteia. Orice eventuală prelungire urmează a fi dispusă numai în condițiile și cu respectarea cerințelor art. 178 alin. (3) Cod de procedură penală.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 (cincisprezece) zile de la data pronunțării sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Florești, în condițiile art. 364[1] alin. (10) și (11) și art. 439 Cod de procedură penală. În cadrul recursului pot fi invocate erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Judecătorul
Judecătoriei Soroca, sediul Florești

Daniela DEVDER
/semnătura/

Copia corespunde originalului